

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

Οι άγιοι πατέρες που με σύνεση και διάκριση ρύθμισαν τα πάντα μέσα στην Εκκλησία, καθόρισαν αυτή την Κυριακή του Πεντηκοσταρίου να διαβάζεται η Ευαγγελική περικοπή, που αναφέρεται στη θαυματουργική θεραπεία του παραλύτου της Βηθεσδά. Είναι πιθανόν με την επιλογή αυτή να ήθελαν να καταδείξουν ότι ο Αναστημένος Χριστός, που νίκησε τον «ἔσχατο ἔχθρό» μας, τον θάνατο, νίκησε και κατήργησε και τα παρεπόμενα του θανάτου: τον πόνο, τη φθορά, την ασθένεια.

Κάποιοι ερμηνευτές θεώρησαν τον παράλυτο ως τύπο και σύμβολο του πεπτωκότος ανθρώπου, τον οποίο ο Αναστάς Κύριος ἠγειρε με τη χάρη του από την παραλυσία μιας αποξενωμένης από το Θεό ζωής.

Μπροστά στο μέγιστο εκθαμβωτικό θαύμα της Αναστάσεως, όλα τα άλλα θαύματα του Χριστού αξιολογούνται απλά σαν περιστατικά που απορρέουν από την ακατάβλητη ισχύ του πρωταρχικού αυτού θαύματος.

Με την Ανάσταση, που τη λυτρωτική της δύναμη θα δώσει στους πιστούς ανθρώπους το βάπτισμα, καθιστώντας περιττό το σημείο της σαρκικής περιτομής των Ιουδαίων και που η ανάμνησή της θα γίνεται την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, την Κυριακή υποκαθιστώντας το σημείο του νομικού Σαββάτου, με την Ανάσταση, λοιπόν, ο κόσμος προεισάγεται «ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις».

Η έναρξη αυτών των ἐσχάτων καιρῶν επισφραγίζεται με την ἔλευση του Παρακλήτου, δηλαδή του Αγίου Πνεύματος, κατά την Πεντηκοστή, και έτσι αρχίζει το μέγα θαύμα της παρουσίας και σωστικής πορείας του Σώματος του Χριστού, της Εκκλησίας στον ιστορικό χρόνο.

Όσοι είναι δεκτικοί και ειλικρινείς αξιώνονται να αποδεχθούν το «σημεῖον τοῦ Ἰωνᾶ», που αποτελεί προτύπωση της Αναστάσεως του Χριστού.

Στις ευαγγελικές αφηγήσεις αναφέρονται πολλές εκπληκτικές θαυματουργίες, που συνέβησαν κατά τη διάρκεια της δημόσιας δράσης του Ιησού.

Ο Ιησούς όπου και αν βρεθεί θεραπεύει «πᾶσαν νόσον και πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ», ἔτσι που η φήμη του ως θαυματουργού θεραπευτή διαδίδεται και ἔξω από τα ὅρια της Παλαιστίνης, ὥστε να του προσφέρουν «πάντας τούς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις» τους οποίους και θεράπευε.

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης υπαινίσσεται πάμπολλα θαύματα του Χριστού, που αν καταγράφονταν όλα, δεν θα χωρούσε ο κόσμος τους τόμους της Βίβλου.

Σαράντα, τελικά, είναι τα θαύματα που αναφέρονται στα τέσσερα Ευαγγέλια και ασφαλώς θα επιλέχτηκαν ως τα πλέον αντιπροσωπευτικά. Τα πιο λίγα σε σύγκριση με τους συνοπτικούς Ευαγγελιστές, μόλις εννέα, αναφέρει ο Ιωάννης.

Μεταξύ αυτών είναι και το θαύμα για το οποίο ακούσαμε στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα.

Τι είναι, όμως, το θαύμα και γιατί ο Χριστός έκανε θαύμα; Το θαύμα ή σημείο είναι ένα έκτακτο γεγονός πάνω από την τάξη των συνηθισμένων φυσικών νόμων, το οποίο δεν μπορεί να κατανοηθεί και να εξηγηθεί με την ανθρώπινη λογική. Το θαύμα επισφραγίζει και επιβεβαιώνει τη θρησκευτική διδασκαλία ή την γνησιότητα των θεϊκών απεσταλμένων.

Ο Χριστός δεν κάνει θαύματα για να καταπλήξει τους ανθρώπους με την παντοδυναμία του και να τους καταστήσει έμφοβους και περιδεείς οπαδούς του. Θέλει ελεύθερους και υπεύθυνους πιστούς και γι' αυτό απαιτεί η πίστη να προηγείται του θαύματος. Χωρίς αυτή συνήθως το αρνείται.

Με τα θαύματα του Χριστού επιβεβαιώνεται η μεσσιανική του ταυτότητα. Οι προφήτες της Π. Διαθήκης είχαν ταυτίσει την έλευση του Μεσσία και την έναρξη της μεσσιανικής βασιλείας με πολλά σημεία, κυρίως θαυματουργικές θεραπείες ασθενών, δαιμονισμένων ακόμη και με αναστάσεις νεκρών.

Ενεργώντας τα θαύματα ο Ιησούς εκπληρώνει τις προφητείες και φανερώνει ότι αυτός είναι ο μέγας προσδοκώμενος. Πιστοποιεί ακόμη ότι είναι ο δημιουργικός Θεός Λόγος «δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο». Ο παντοδύναμος δημιουργός αποκαλύπτεται και ως αναδημιουργός, αφού αυτός που έθεσε τους φυσικούς νόμους μπορεί και να τους αναστείλει κατά βούλησιν.

Έτσι το θαύμα τίθεται στην υπηρεσία της στήριξης της πίστης. Όλα τα θαύματα του Ιησού, σε αντίθεση με τα εντυπωσιακά απατηλά θαύματα των μάγων και των ειδωλολατρών θεουργών, γίνονται με κίνητρο τη φιλανθρωπία και την αγάπη για να θεραπεύσουν κάποια ανθρώπινη ανάγκη και ασθένεια, όταν όλα τα άλλα μέσα έχουν εξαντληθεί ή αποτύχει. Αυτό, άλλωστε, είδαμε και στο σημερινό Ευαγγέλιο.

Όταν ο επί τριανταοχτώ χρόνια βασανισμένος παράλυτος εκφράζει προς τον Χριστό το παράπονο «Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω» που συνοψίζει όλη την τραγικότητα του ανθρωπίνου όντος, ο Κύριος με τη στάση του και την ενέργειά του αποδεικνύει ότι γι' αυτό Εκείνος ο άπειρος και τέλειος Θεός, έγινε και τέλειος άνθρωπος, για να είναι τα πάντα για τον καθένα.